

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210909
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210909.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/276/2012-118 zo dňa 07. novembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/276/2012-118 zo dňa 07. novembra 2013 potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. Súčasne vyslovil, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplýva, že okresný súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol a na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8Er/624/2006, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 11.09.2006 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa, Exekútorový úrad so sídlom O. H., V. XX, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Račianska 42/A, Bratislava proti povinnému: Y. E., bytom Y. XX, pre vymoženie sumy 31.620,00 Sk s príslušenstvom priznanej oprávnenému na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava SR č. 1201/06 zo dňa 04.05.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.06.2006. Dňa 22.11.2006 bolo okresným súdom vydané poverenie č. 5505*007677 pre súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa.

Dňa 20.09.2010 bol okresnému súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 01.10.2010 vyzval súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa na predloženie exekútorského spisu EX 516/2006 a na špecifikáciu trov exekúcie. Súdny exekútor podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.10.2010 požiadal o predĺženie lehoty. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8Er/624/2006-27 zo dňa 20.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.02.2011, návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním vyššie uvedenej exekúcie namiesto pôvodného súdneho exekútora, exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 175,00 Eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 221,28 Eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote.

Okresný súd citujúc ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov konštatoval, že citovaný zákon nedefinuje pojem nesprávneho úradného postupu. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom.

V nadväznosti na citované ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. a vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že exekučné konanie začalo dňa 11.09.2006, návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený okresnému súdu dňa 20.09.2010, pričom o nej súd rozhodol uznesením č.k. 8Er/624/2006-27 zo dňa 20.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.02.2011 po tom, čo mu poverený súdny exekútor predložil exekučný spis a vyúčtovanie trov exekúcie. V zmysle právnej úpravy, v prípade podania návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované, preto v súvislosti s nerozhodnutím súdu v zákonnej lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody ani nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Na základe uvedeného mal súd za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora konal v predmetnej veci priebežne, bez zbytočných prieťahov. Súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní), rovnako nemal za preukázaný vznik škody, t.j. základné predpoklady pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z uvedeného dôvodu súd potom žalobu navrhovateľa ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, právo na náhradu trov nepriznal, keďže tento si náhradu trov konania uplatnil, avšak nevyčísliť ich do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia a iné trovy konania mu zo spisu nevyplyvajú. V takom prípade súd nie je podľa § 151 ods. 2 O.s.p. viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Poukázal na koncepciu spravodlivého súdneho konania zahŕňajúceho právo na kontradiktórne konanie, v rámci ktorého musia mať strany možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim, s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Odvolateľ tiež namietal, že pred vynesením rozhodnutia nebol oboznámený ani s listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci podľa navrhovateľa nebolo možné rozhodnúť bez jeho účasti na pojednávaní, keďže trval na osobnej účasti svojho zástupcu na pojednávaní a zároveň riadne a včas požiadal o jeho zrušenie z dôležitého dôvodu (keďže podľa jeho názoru vo veci koná nezákonný sudca) a preto nebol daný dôvod pre postup súdu v konaní podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Navyše, v situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise, mal súd umožniť navrhovateľovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým aj právnym otázkam nastoleným samotným súdom. Pokiaľ vnútroštátny súd dospel (podľa odvolateľa na základe dokazovania, ktorého obsah, rozsah si bez akéhokoľvek dôvodu určil sám) k záveru, že existuje okolnosť brániaca vydať pre navrhovateľa pozitívne rozhodnutie, musí vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania v spore a umožniť im, aby sa k tomu vyjadrili. Upozornil, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise.

Zároveň navrhovateľ poukázal na svoje podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo podľa odvolateľa vydané v rozpore s ustálenou judikatúrou v iných krajských súdoch v skutkovo a právne totožných veciach. Zároveň je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Navrhovateľ

zdôraznil, že podal ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu.

Navrhovateľ zotrval na tvrdení, že zákonom stanovená lehota na rozhodnutie exekučného súdu v konaní nebola dodržaná, čo potvrdzuje aj odôvodnenie napadnutého rozsudku. V dôsledku toho bol v súdnej veci preukázaný navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup, spočívajúci vo viacerých skutočnostiach a nielen jednej z nich. Konajúci súd sa mal preto vysporiadať pri rozhodovaní vo veci so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 veta prvá O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ust. § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Primárne je zo strany odvolacieho súdu potrebné poukázať na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). V tejto súvislosti je zjavné (nepochybne z dôvodu predkladania enormného množstva typových podaní navrhovateľom na súdy), že (hmotno-právne) odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. V odvolaní navrhovateľa niet jedinej zmienky (tobôž protiargumentácie) vo vzťahu k argumentácii okresného súdu obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí, že pri rozhodovaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 8Er/624/2006, z ktorej si uplatňuje svoj nárok navrhovateľ žalobou v tomto súdnom, v štádiu konania o návrhu na zmenu súdneho exekútora, nedošlo k nesprávne úradnému postupu, v dôsledku ktorého, by navrhovateľovi mala vzniknúť materiálna škoda vo výške 175,00 Eur a náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 Eur s poukazom na § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z..

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci (sp.zn. 10C/276/2012) nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením sp. zn. 7NcC/322/2013 zo dňa 29.04.2013, že zákonná sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš Mgr. Zuzana Bajlová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 10C/276/2012. Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom nadriadený súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu, preto je argumentácia odvolateľa o konaní vylúčeného sudcu bezpredmetná. Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že aktuálna aplikačná prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný, profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstup, pričom samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával aj svoju funkciu, nezakladá pomer sudcu k veci, teda dôvod pre jeho vylúčenie.

Je nutné rozlišovať medzi pojmom „súd“ a „sudcovia“ a z hľadiska zásad spravodlivého procesu citlivo zvažovať ich vzťah v posudzovaných súvislostiach. Nezodpovedá právnym pomerom prilievavosť názoru o mechanickom vzťahu medzi súdom a sudcami tohto súdu. Vzťah sudcov je pri výkone rozhodovacej činnosti riadený princípom prezumpcie nezávislosti súdnej moci, ktorá nepodlieha subjektívnym pocitom sudcov pri ich rozhodovaní a nie je ničím zaťažovaná v ich postojoch voči súdu. Pôsobenie sudcov na určitom súde je vždy objektívne dané, len samá táto skutočnosť nemôže byť dôvodom ich vylúčenia. Sudcovia ako reprezentanti verejnej moci by tak a priori stáli vo svetle spochybňujúcom ich profesionálne schopnosti. Vzájomný vzťah medzi sudcom a súdom nie je vzťahom zamestnaneckým alebo služobným. Vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú vzájomné práva a povinnosti sudcu a štátu. Sudca je pri výkone funkcie sudcu nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov, len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom (§ 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z.). Nezávislosť sudcu je nevyhnutné vnímať aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci, celého

súdneho systému, aj konkrétneho súdu na ktorom sudca pôsobí. Iba takéto chápanie nezávislosti je predpokladom nestrannosti sudcu, ktorú nesmie nikto ohroziť (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Nc 86/2011 zo dňa 24.11.2011). Sudca je povinný v každej súdnej veci zachovávať vecný a profesionálny prístup, potrebnú dávku odstupu, pričom samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonáva svoju funkciu (keď v prejednávanej veci zákonná sudkyňa nekonala a nerozhodovala v exekučných veciach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu), nezakladá pomer sudcu k veci, a teda neexistuje dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne Mgr. Zuzany Bajlovej z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Odvolací súd nespochybňuje, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo účastníka byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásadu kontradiktórnosti však nemožno vykladať absolútne, resp. formalisticky, ale len vo väzbe s ostatnými zásadami/ustanoveniami procesného predpisu. Predovšetkým účastník konania realizuje svoje procesné práva v rámci súdneho pojednávania, na ktoré bol navrhovateľ riadne a včas predvolaný, pričom o možnosť ich uplatnenia sa obral sám svojím postupom - bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní. Prvý termín pojednávania prvostupňový súd vytýčil na deň 11.06.2013. Účastníci a právny zástupca navrhovateľa prevzali predvolanie na uvedené pojednávanie dňa 24.05.2013. Toto pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci na neurčito za účelom rozhodnutia súdu o procesnom podaní navrhovateľa, ktorým navrhol konanie vo veci prerušiť. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/276/2012-66 zo dňa 17.06.2013 súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Na základe odvolania navrhovateľa uvedené rozhodnutie preskúmal Krajský súd v Žiline a uznesením sp. zn. 11Co/141/2013 zo dňa 30.09.2013 uznesenie okresného súdu potvrdil. Druhý termín pojednávania okresný súd vytýčil na deň 07.11.2013, pričom navrhovateľovi a jeho právnomu zástupcovi bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 21.10.2013. Odporcovi bolo doručené predvolanie na súdne pojednávanie dňa 22.10.2013. Spolu s predvolaním na súdne pojednávanie bolo účastníkom doručené aj uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.09.2013. Až dňa 07.11.2013 o 06:48 hod. (t.j. v deň pojednávania) bol konajúcemu súdu doručený opätovný návrh navrhovateľa (e-mail) na odročenie pojednávania a návrh navrhovateľ na prerušenie konania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. O tomto procesnom návrhu okresný súd rozhodol na pojednávaní tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Na základe odvolania navrhovateľa uvedené rozhodnutie preskúmal Krajský súd v Žiline, ktorý uznesením sp. zn. 6Co/73/2014 zo dňa 31.01.2014 uznesenie okresného súdu zrušil z dôvodu prekážky vo veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata, § 159 ods. 3 O.s.p.), považovanej procesným predpisom za neodstrániteľný nedostatok podmienok občianskeho súdneho konania. V súdnej veci je bez akejkoľvek pochybnosti, že ide o totožnú vec medzi rovnakými účastníkmi konania, podanie navrhovateľa (návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom má byť posúdenie tvrdeného porušenia práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd) je totiž úplnou/doslovnou kópiou skoršieho návrhu na prerušenie konania, a preto krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil, nakoľko nebol dôvod na jeho vydanie. O totožnom návrhu rozhodol okresný súd uznesením zo dňa 17.06.2013, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.09.2013 tak, ako bolo uvedené vyššie. Aj keď okresný súd rozhodoval o návrhu na prerušenie konania (jeho zamietnutí) na pojednávaní, na ktorom zároveň rozhodol vo veci samej, vzhľadom na nedôvodnosť tohto návrhu a skutočnosť, že o totožnom návrhu na prerušenie konania už bolo právoplatne rozhodnuté, nezakladá postup okresného súdu vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k odňatiu práva účastníka konať pred súdom (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/116/93) a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Dôvodom žiadosti navrhovateľa o odročenie pojednávania bola námietka zaujatosti sudkyne, ktorá vec pojednáva, z dôvodu absencie jej nestrannosti a zároveň bol súdu podaný návrh na prerušenie konania tak, ako bolo uvedené vyššie. Ak sudkyňa takémuto návrhu na odročenie pojednávania nevyhovela a vec následne prejednala a rozhodla v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľa, postupovala v plnom súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p., keďže o jej nevyhlúčení z prejednávania a rozhodovania veci z tých istých dôvodov už bolo právoplatne rozhodnuté nadriadeným súdom a rovnako bolo právoplatne rozhodnuté o žiadosti navrhovateľa o prerušenie konania. Účasť na pojednávaní súdu je právom, ktoré v prejednávanej veci navrhovateľom a jeho právnym zástupcom nebolo využité. Súčasne v tejto veci neexistoval (iný) dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Iné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k nežiaducim prietahom v konaní, ktorých (tvrdená) existencia je v konečnom dôsledku základom samotného nároku uplatňovaného navrhovateľom v žalobe.

Nezodpovedá stavu veci tvrdenie z odvolania, že rozhodnutie nadriadeného súdu o vylúčení, resp. nevylúčení sudcov okresného súdu navrhovateľovi nebolo doručené. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu, ktorý skúmal, či sú splnené podmienky pre vylúčenie sudcov Okresného súdu Liptovský Mikuláš z prejednávania a rozhodovania veci v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p., bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 24.05.2013 (č.l. 31 spisu).

Bez akéhokoľvek racionálneho základu sú tvrdenia odvolateľa v tom smere, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania, resp. že z odôvodnenia nie je poznateľné, či išlo o listiny (ktorými bolo vykonané dokazovanie) založené v exekučnom spise. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní je mimo rámca akýchkoľvek pochybností zjavné, že dokazovanie bolo vykonané výlučne oboznámením podstatného obsahu exekučného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8Er/624/2006 - ktorý dôkaz výslovne (na str. 2 návrhu) požadoval samotný navrhovateľ. Inú skutočnosť nie je možné vyvodiť ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Písomné vyjadrenie odporcu vo veci samej bolo súdu doručené dňa 07.06.2013 a následne bolo doručené právnenému zástupcovi navrhovateľa dňom 10.07.2013 (č.l. 72 spisu).

Navrhovateľ mal teda možnosť i dostatočný časový priestor vyjadriť sa k obrane odporcu uvedenej v jeho vyjadrení k žalobe.

Odvolacie námietky navrhovateľa sa nedotýkajú hmotno-právnych dôvodov, pre ktoré okresný súd žalobu zamietol.

Hmotno-právnym dôvodom zamietnutia žaloby bolo nepreukázanie nesprávneho úradného postupu (existencia prieťahov v predmetnom exekučnom konaní) ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nedodržaním zákonnej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v súdnej veci nebol preukázaný nesprávny úradný postup a rovnako nemal za preukázaný vznik škody, t.j. základné predpoklady pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľ nenapadol uvedené skutkové a právne závery okresného súdu, ktoré boli hmotno-právnym dôvodom zamietnutia návrhu, a preto nie sú predmetom odvolacieho prieskumu.

Nad rámec odvolací súd poukazuje na názor Ústavného súdu SR, podľa ktorého porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (nález Ústavného súdu SR zo dňa 07.05.2013, sp. zn. IV.ÚS 471/2012-75). Ďalej je nutné zdôrazniť, že súd vo svojej rozhodovacej činnosti na zákonom ustanovené lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky konkrétne okolnosti posudzovanej veci. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle citovaného článku Ústavy nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (pozri napr. I. ÚS 86/02). Ústavný súd už v tejto súvislosti uviedol, že pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy (obdobne aj pojem v „primeranej lehote“ obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 70/02).

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil

(§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.